

กฎหมายธุรกิจ

กฎหมาย คือ ข้อบังคับของบ้านเมือง กฎเกณฑ์การปฏิบัติที่รัฐตราขึ้นเพื่อใช้บังคับบุคคล โดยมีความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

ธุรกิจ คือ กิจการงาน การค้าการติดต่อซื้อขายเพื่อแสวงหาผลกำไร และต้องตั้งอยู่บนหลักมนุษยธรรม

กฎหมายธุรกิจกฎเกณฑ์ข้อบังคับต่างๆ ที่รัฐกำหนดขึ้น เพื่อใช้บังคับกับการประกอบกิจการอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่มีวัตถุประสงค์มุ่งหากำไร อันจะได้อะไรจากการประกอบกิจการนั้น

ลักษณะที่สำคัญของกฎหมาย

1

กฎหมายต้องเป็นคำสั่ง
หรือข้อบังคับ

การบังคับให้บุคคลปฏิบัติหรือ
งดเว้นการปฏิบัติ เช่น
มาตรา 1563 บุตรจำเป็นต้อง
อุปการะเลี้ยงดูบิดามารดา
หรือ
มาตรา 1564 บิดามารดา
จำเป็นต้องอุปการะเลี้ยงดูและ
ให้การศึกษาตามสมควร
แก่บุตรในระหว่างที่เป็นผู้เยาว์

2

กฎหมายต้องเป็นคำสั่ง
หรือข้อบังคับ
ที่กำหนดโดยรัฐสภา

อำนาจอธิปไตย ที่เป็น
อำนาจปกครองสูงสุดของ
รัฐหรือ หมายถึงธรรมเนียม
หรือ กฎหมายสูงสุด
ในการปกครองประเทศ
ซึ่งผู้ใดไม่อาจจะละเมิดได้

3

กฎหมายต้องเป็นคำสั่ง
หรือข้อบังคับ
ที่ใช้ได้โดยทั่วไป

ไม่ระบุเฉพาะเจาะจง
ว่าเพื่อประโยชน์ของ
บุคคลใดบุคคลหนึ่ง

4

กฎหมายต้องมีสภาพ
บังคับ

เมื่อประกาศแล้วผู้ใด
ไม่ทำตาม ผ่าฝืน
ผู้นั้นจะต้องได้รับผล
ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

ความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายและธุรกิจ

1.กฎหมายแพ่งและพาณิชย์

กิจกรรมทางธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการผูกพันของบุคคล เช่น การทำสัญญา การตกลงร่วมทุนกันจัดตั้งบริษัท บทบัญญัติในเรื่องเหล่านี้ถูกรวบรวมไว้ใน **"ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์"** ถือเป็นกฎหมายเอกชน

กฎหมายแพ่ง คือ กฎหมายว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ของบุคคล เช่น เรื่องสภาพบุคคล ทรัพย์สิน หนี้ นิติกรรมครอบครัว และมรดก เป็นต้น การกระทำผิดทางแพ่ง ถือว่าเป็นการละเมิดต่อบุคคลที่เสียหาย

กฎหมายพาณิชย์ เป็นกฎหมายที่ว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ของตัวบุคคลอันเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าและการเศรษฐกิจ โดยได้วางระเบียบเกี่ยวกับทางการค้าหรือธุรกิจ ตัวอย่างเช่น การตั้งหุ้นส่วนบริษัท เรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวเงิน การซื้อขาย การจำนอง การจำนำ หรือการเช่าทรัพย์สิน เป็นต้น

2.กฎหมายอื่น ๆ

อำนาจรัฐควบคุม กำกับดูแลและจัดระเบียบกิจกรรมทางธุรกิจ รัฐสามารถบังคับให้เอกชนทำตามอำนาจของรัฐ เช่น การตั้งโรงงานผลิตหน้ากากอนามัย ซึ่งต้องขออนุญาตรัฐเพื่อผลิตหน้ากากอนามัย

ถือเป็น **กฎหมายมหาชน**

กิจกรรมสำคัญในด้านการบริหารธุรกิจ มี 4 ด้าน

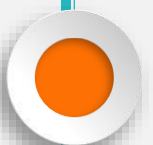
หน้าที่การผลิต

หน้าที่การตลาด

หน้าที่ทางการเงินและบัญชี

หน้าที่ทางการจัดการทรัพยากรมนุษย์

กิจกรรมสำคัญในด้านการบริหารธุรกิจ มี 4 ด้าน

หน้าที่การผลิต

การผลิต หมายถึง กระบวนการในการแปลงสภาพปัจจัยการผลิต ได้แก่ เงิน วัสดุและการจัดการ ไปสู่สินค้าและบริการ

- (1) กฎหมายที่มีข้อกำหนดจำกัดเสรีภาพ ในการผลิตหรือควบคุมกำกับคุณภาพมาตรฐานสินค้าและบริการบางประเภท
- (2) กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาประเภทสิทธิบัตรและลิขสิทธิ์ ในกรณีที่สินค้าหรือบริการ เป็นผลิตผลอันเกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของผู้ประกอบธุรกิจ
- (3) กฎหมายที่กำหนดมาตรฐานสินค้าและการติดฉลาก

กิจกรรมสำคัญในด้านการบริหารธุรกิจ มี 4 ด้าน

หน้าที่การตลาด

การตลาด หมายถึง การวางแผนและการจัดการสินค้าและบริการ การกำหนดราคาส่งเสริมการตลาด เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนในสินค้าและบริการไปสู่ผู้บริโภค

(1) การกำหนดราคาสินค้าและบริการสำหรับสินค้าบางประเภท

ต้องคำนึงถึงพระราชบัญญัติว่าด้วยสินค้าและบริการ

พ.ศ.2542 ที่ควบคุมราคาจำหน่ายสินค้าและบริการบางประเภท

- ต้องแสดงราคาสินค้าให้ผู้บริโภคได้รับรู้ข้อมูลก่อนตัดสินใจ

(2) การทำสัญญาต่าง ๆ

เพื่อให้สินค้าและบริการไปสู่มือผู้บริโภค

(3) การตลาดแบบขายตรงและตลาดแบบตรง

ต้องมีการจดทะเบียนการขายต่อสำนักงานคณะกรรมการ

คุ้มครองผู้บริโภคก่อนเริ่มประกอบกิจการ

(4) จัดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการ

พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ + พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์

(5) เครื่องหมายการค้า

กิจกรรมสำคัญในด้านการบริหารธุรกิจ มี 4 ด้าน

หน้าที่ทางการเงินและบัญชี

หน้าที่ทางการเงิน หมายถึง การจัดหาเงินทุน การเก็บรักษาและการจัดสรรเงินทุนให้เกิดประโยชน์สูงสุด

หน้าที่ทางบัญชี หมายถึง กระบวนการระบุ การวัดมูลค่า การจำแนก การสรุปผลและการสื่อสารข้อมูล รายงาน ธุรกิจในรูปแบบของเงินตรา เพื่อให้สารสนเทศแก่ผู้ใช้นำไปใช้ในการตัดสินใจต่างๆ

(1) สัญญาเกี่ยวกับการจัดหาเงินทุน

เช่น สัญญากู้ยืมเงิน สัญญาจำนองและจำนำ

(1) กฎหมายการจัดตั้งบริษัทมหาชนจำกัด

การระดมทุนในตลาดหลักทรัพย์

(1) การจัดทำบัญชีตามพระราชบัญญัติพ.ศ. 2543

ซึ่งกำหนดให้หน่วยธุรกิจต้องจัดทำบัญชีและงบการเงิน

ต้องชำระภาษีอากร

กิจกรรมสำคัญในด้านการบริหารธุรกิจ มี 4 ด้าน

หน้าที่ทางการจัดการทรัพยากรมนุษย์

การจัดการทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง กิจกรรมทางด้านการจัดหาบุคลากร ตั้งแต่การวางแผน การคัดเลือก การบรรจุการประเมินผลการปฏิบัติงานและการจ่ายค่าตอบแทนแก่พนักงาน

(1) **สัญญาจ้างแรงงาน** ซึ่งต้องมีการตกลงเงื่อนไขการจ้างงานที่ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานการจ้างแรงงานตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

(2) **กฎหมายประกันสังคมและเงินทดแทน** ที่กำหนดให้มีการจัดตั้งกองทุนประกันสังคมและกองทุนเงินทดแทน

บุคคลธรรมดา และ นิติบุคคล

บุคคลธรรมดา หมายถึง มนุษย์หรือคน
ทั่วไปที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติที่กฎหมาย
รองรับให้มีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย

บุคคล
ธรรมดา

1. การเริ่มสภาพบุคคล

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 15 วรรค 1 บัญญัติว่า
"สภาพบุคคลย่อมเริ่มแต่เมื่อคลอดแล้วอยู่รอดเป็นทารก..."

ดังนั้น การเริ่มสภาพบุคคลต้องประกอบไปด้วยหลักเกณฑ์ 2 ประการ
คือ

การคลอด

"การคลอด" หมายถึง การที่อวัยวะทุกส่วนของทารกได้
พ้นออกมาจากครรภ์มารดาแม้ยัง ไม่ได้ตัดสายสะดือก็เป็น การคลอด
สำเร็จแล้ว

การอยู่รอดเป็นทารก

การอยู่รอด เป็นทารก หมายถึง ต้องปรากฏว่า
ทารกที่คลอดออกมาแล้วนั้นมีการหายใจแล้ว

2. การสิ้นสุดสภาพบุคคล

มาตรา 15 วรรค 1 บัญญัติว่า "สภาพบุคคล...สิ้นสุดลงเมื่อตาย"
เมื่อบุคคลถึงแก่ความตาย สิทธิและหน้าที่ของผู้ตายย่อมตกทอดไปยัง
ทายาทของผู้ตาย การสิ้นสุดสภาพของบุคคลธรรมดาแบ่งออกเป็น 2 กรณี
คือ

การตายตามธรรมชาติ

การตายโดยผลของกฎหมาย (สาบสูญ)

บุคคลธรรมดา และ นิติบุคคล

บุคคลที่กฎหมายสมมติให้มีสภาพ
บุคคลเช่นเดียวกับบุคคลธรรมดา

นิติบุคคล

นิติบุคคลประกอบไปด้วย

1. คณะบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย เช่น ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม กระทรวง ทบวง กรม วัด เป็นต้น
2. กิจการหรือทรัพย์สินที่จัดตั้งขึ้นเพื่อสาธารณประโยชน์ เช่น มูลนิธิ เป็นต้น

นิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มี 4 ประเภท

ห้างหุ้นส่วนที่จดทะเบียนแล้ว (ห้างหุ้นส่วนสามัญ – ห้างหุ้นส่วนจำกัด)
การที่มีหุ้นส่วนมากกว่า 2 คนขึ้นไป ตกลงที่จะร่วมทำธุรกิจ อาจร่วมหุ้นเป็นเงิน
ทรัพย์สิน แรงงาน และแบ่งกำไรตามสัดส่วนที่ตกลงกัน (**หจก**)

บริษัทจำกัด

บุคคลตั้งแต่ 3 คนขึ้นไปร่วมกันทำกิจการโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไร
จากการดำเนินกิจการนั้นมาแบ่งกัน โดยบริษัทจำกัดจะแบ่งทุนออกเป็นหุ้น
มูลค่าหุ้นละเท่าๆ กัน ผู้ลงทุนในบริษัทเรียกว่า **ผู้ถือหุ้น**

สมาคม

การที่บุคคลตั้งขึ้นเพื่อกิจการอันหนึ่งอันใด โดยไม่ได้มีวัตถุประสงค์ในการค้ากำไร
นั้นๆ

มูลนิธิที่ได้รับอำนาจแล้ว

ทรัพย์สินที่จัดสรรไว้โดยเฉพาะสำหรับวัตถุประสงค์ เพื่อการกุศลสาธารณะ
การศาสนา ศิลปะ วิทยาศาสตร์ วรรณคดี การศึกษา หรือเพื่อสาธารณประโยชน์
อย่างอื่น

ภูมิสำเนาของนิติบุคคล

ที่ตั้งสำนักงานใหญ่

นิติบุคคลใดหากมีสำนักงานใหญ่
หรือที่ตั้งที่ทำการขึ้นเพียงแห่งเดียว
สถานที่นั้นก็เป็นภูมิสำเนา
ของนิติบุคคลนั้น

ภูมิสำเนาเฉพาะการ

เลือกเอาถิ่นใดเป็นภูมิสำเนา
เฉพาะการใดการหนึ่ง ที่นั้นก็
เป็นภูมิสำเนาได้ และแม้จะไม่มีข้อบังคับหรือ
ตราสารจัดตั้งไว้ ได้ตั้งที่ทำการหรือเลือก
เอาถิ่นใดเป็นภูมิสำเนา ที่ตั้งที่ทำการหรือ
ถิ่นนั้น ก็เป็นภูมิสำเนาได้

สำนักงานสาขา

นิติบุคคลที่เปิดสำนักงานสาขาที่ตั้ง
แห่งสำนักงานสาขานั้น
ย่อมเป็นภูมิสำเนาด้วย

นิติกรรม

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 149
นิติกรรม หมายความว่า การใดๆ อันทำลงโดยชอบด้วยกฎหมาย
และด้วยใจสมัคร มุ่งโดยตรงต่อการผูกนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่าง
บุคคล เพื่อจะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน หรือระงับซึ่งสิทธิ

1. ต้องเป็นการกระทำของบุคคลโดยการแสดงเจตนา
2. ต้องเป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย
3. ต้องเป็นการกระทำที่มุ่งประสงค์จะผูกนิติสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
4. ต้องเป็นการกระทำโดยสมัครใจ
5. ต้องมีวัตถุประสงค์ที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน หรือระงับซึ่งสิทธิ

1. ต้องเป็นการกระทำของบุคคลโดยการแสดงเจตนา

การแสดงเจตนาโดยชัดแจ้ง

การตกลงทำสัญญาด้วยวาจา
หรือลายลักษณ์อักษร
ตกลงให้เงินเดือน
ลูกจ้างต้องทำงานอะไรบ้าง

การแสดงเจตนาโดยปริยาย

ต่างฝ่ายต่างเข้าใจและตกลงกัน
โดยการพูดจากันเพียงคำสองคำ
หรืออาจไม่พูดจากันเลยก็ได้
แต่ต่างฝ่ายต่างเข้าใจกัน
ว่าแต่ละฝ่ายประสงค์อย่างไร

การแสดงเจตนาโดยการนิ่ง

โดยทั่วไปการนิ่งไม่สามารถทำให้
ผู้อื่นรับรู้ถึงเจตนาที่อยู่ในใจ
ต้องมีการแสดงออกให้ปรากฏ
การนิ่งโดยไม่เจตนา
การนิ่งโดยเจตนา

2. ต้องขอขบด้วยกฎหมาย

นิติกรรมเป็นเครื่องมือซึ่งกฎหมายให้บุคคลที่จะกระทำการใดๆ ตามเจตนาของตนเพื่อจะผูกพันตนเองหรือผู้อื่นโดยให้มีผลบังคับทางกฎหมาย ตามนัยของมาตรา 112 การที่บุคคลได้กระทำลงซึ่งจะมีผลผูกพันกันได้ตามกฎหมายนั้นต้องเป็นการกระทำชอบโดยชอบด้วยกฎหมาย

ปปพ. มาตรา 150

“การใดมีวัตถุประสงค์เป็นการต้องห้ามชัดแจ้งโดยกฎหมาย เป็นการพันวิสัยหรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การนั้นเป็นโมฆะ”

ปปพ. มาตรา 152

“การใดมิได้ทำให้ถูกต้องตามแบบที่กฎหมายบังคับไว้ การนั้นเป็นโมฆะ”

3. ต้องเป็นการกระทำที่มุ่งประสงค์จะผูกนิติสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

การทำนิติกรรม ผู้กระทำต้องมุ่งประสงค์ คือต้องการให้เกิดผลผูกพันในทางกฎหมายขึ้น มิใช่เพียงแต่การกระทำเพื่อมารยาทในสังคม เช่น สัญญาว่าจะเลี้ยงข้าว สัญญาว่าจะให้ของ สัญญาว่าจะพาไปดูภาพยนตร์ แต่สุดท้ายแล้วไม่สามารถทำได้ จากที่กล่าวมาไม่ใช่นิติกรรม

1) นิติกรรมฝ่ายเดียว

นิติกรรมที่มีการแสดงเจตนาของคน ๆ เดียวเช่น การทำพินัยกรรม การบอกเลิกสัญญา การบอกล้างโมฆียกรรม การรับสภาพหนี้ การปลดหนี้ การชำระหนี้ เป็นต้น

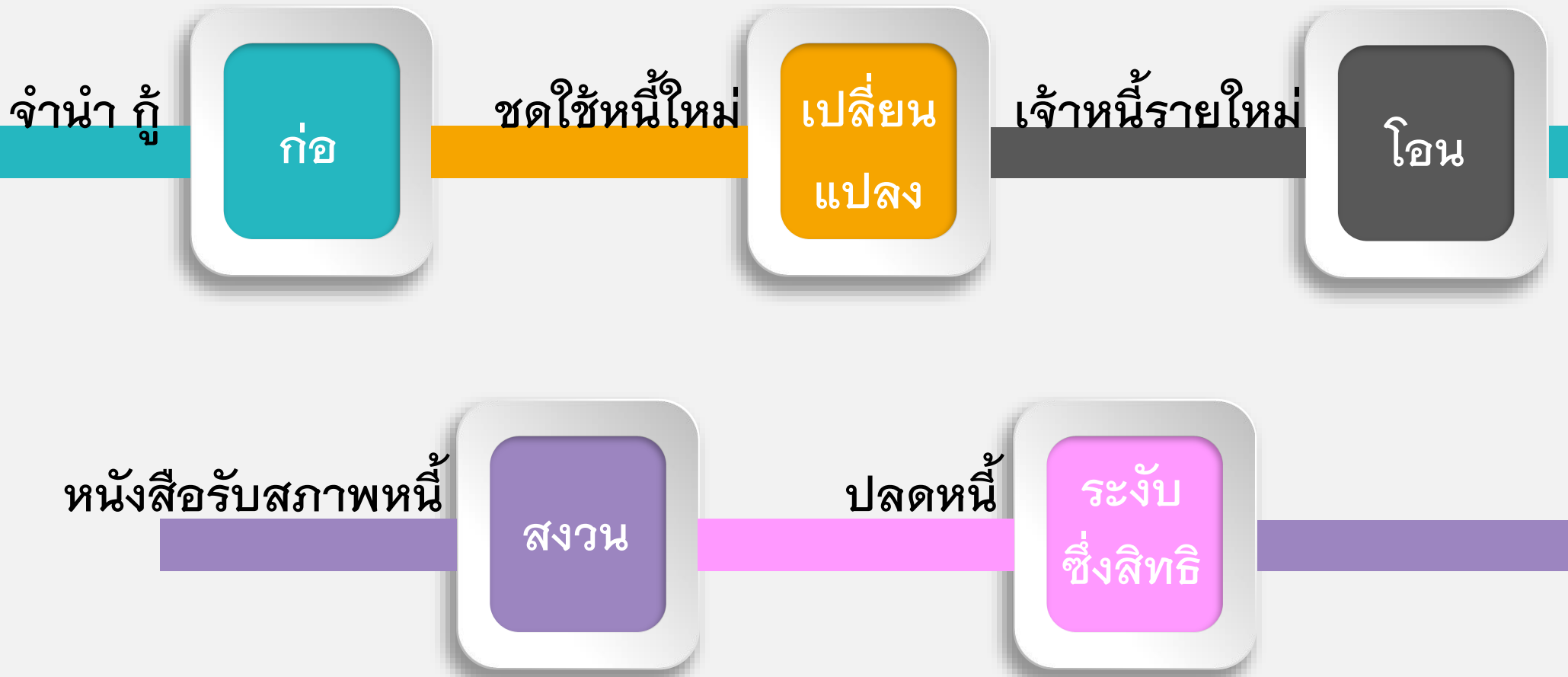
2) นิติกรรมหลายฝ่าย

นิติกรรมที่ต้องมีการแสดงเจตนาจากคนสองฝ่ายขึ้นไป เช่น สัญญาซื้อขาย สัญญากู้ยืมเงิน สัญญาขายฝาก สัญญาจำนำ สัญญาจำนอง การจัดตั้งบริษัท เป็นต้น

4. ต้องเป็นการกระทำโดยสมัครใจ

นิติกรรมย่อมเริ่มจากการแสดงเจตนาของบุคคล เพื่อต้องการให้มีผลตามกฎหมายตามเจตนา หากกระทำโดยไม่สมัครใจ นั้นหมายถึงกระทำโดยไม่ตรงกับเจตนา ดังนั้น กฎหมายจึงไม่ยอมบังคับให้ตามเจตนา ของบุคคลซึ่งมิได้กระทำไปโดยสมัครใจ ซึ่งอาจเป็นการกระทำโดยไม่รู้ตัว ละเมอ เพ้อ ซึ่งการกระทำในขณะนั้น ถือว่าเป็นการกระทำโดยสมัครใจไม่ได้ ดังนั้น นิติกรรมจึงต้องกระทำโดย ปราศจากการข่มขู่ ส่อลวง ฉ้อฉล หลอกให้สำคัญผิดใดๆ **แต่หากเสียเปรียบ-ได้เปรียบด้วยความสมัครใจถือว่าเป็นนิติกรรม**

5. ต้องมีวัตถุประสงค์ที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน หรือ ระงับซึ่งสิทธิ

นิติกรรม?

ความไม่สมบูรณ์ของนิติกรรม

โมฆะกรรม

นิติกรรมที่ไม่มีผลใช้บังคับตามกฎหมาย เพราะ

- ต้องห้ามขัดแจ้งตามกฎหมาย เช่น สัญญาจ้างฆ่า สัญญาซื้อขายยาเสพติด การสมรสซ้อน
- พันวิสัย(ทำไม่ได้อย่างแน่แท้) เช่น สัญญาซื้อขายโลก
- ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี เช่น สัญญาเพื่อเป็นโสเภณี
- **เสียเปล่าตั้งแต่แรก**

โมฆียะกรรม

- นิติกรรมที่มีผลบังคับตามกฎหมายจนกว่าจะถูกบอกล้าง
- หากมีการบอกล้าง จะตกเป็นโมฆะตั้งแต่เริ่มต้น
- นิติกรรมที่ได้กระทำโดยผู้หย่อนความสามารถ คือ ผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ
- แต่หากมีการให้สัตยาบัน นิติกรรมนั้นจะสมบูรณ์ไม่สามารถบอกล้างภายหลังได้อีก

การแสดงเจตนาที่เป็นโมฆะ

เจตนาซ่อนเร้น

มาตรา 154 การแสดงเจตนาใด
แม้ในใจจริงผู้แสดงจะมีได้เจตนา
ให้ตนต้องผูกพันตามที่ได้แสดง
ออกมาก็ตาม หาเป็นมูลเหตุให้
การแสดงเจตนา นั้นเป็นโมฆะไม่
เว้นแต่คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งจะ
ได้รู้ถึงเจตนาอันซ่อนอยู่ในใจของ
ผู้แสดงนั้น

นาย ก. เสนอขายแหวนเพชรราคาแพงให้ นาย ข.
แต่นาย ข. ไม่อยากซื้อแต่อยากจะทำยืมใส่
ไปอวดชาวบ้านเท่านั้น แต่ถ้าบอก นาย ก. ว่าขอยืม
นาย ก. คงไม่ให้ นาย ข. เลยตอบตกลงซื้อแหวน
เพชรของ นาย ก.

เจตนาลวง

มาตรา 155 การแสดงเจตนาลวง
โดยสมรู้กับคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งเป็น
โมฆะ แต่จะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้
บุคคลภายนอกผู้กระทำการ
โดยสุจริต และต้องเสียหาย
จากการแสดงเจตนาลวงนั้นมิได้

เช่น นาย ข มีรถ มีบ้าน แต่เป็นหนี้
เมื่อถึงกำหนดชำระไม่มีเงินคืนให้เจ้าหนี้
เลยกลัวเจ้าหนี้อายีครรถ ยึดบ้าน
เลยแสร้งทำการขายบ้านและรถ ให้กับ นาย ค
ซึ่งไม่ได้มีเจตนาซื้อขายกันจริงๆ
สัญญาซื้อขายในครั้งนี้นี้จึงเป็น โมฆะ

นิติกรรมอำพราง

นิติกรรมที่ขึ้นมาบังหน้า
นิติกรรมที่ถูกปกปิดไว้

นาง ก ต้องการยกรถให้ลูกสาวคนโต
แต่กลัวลูกสาวคนกลาง และคนเล็กจะ
เสียใจ จึงทำสัญญาซื้อขายรถกัน
โดยเปิดเผย เพื่อปกปิดเจตนา
สัญญาซื้อขายจึงเป็นโมฆะ
ส่วนนิติกรรมที่แท้จริงคือสัญญาให้โดย
เสน่หา มีผลผูกพันตามกฎหมาย

ความไม่สมบูรณ์ของนิติกรรม

เงื่อนไขที่ไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย

นิติกรรมใดมีเงื่อนไขอันไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน นิติกรรมนั้นเป็นโมฆะ

เงื่อนไขพ้นวิสัย

นิติกรรมใดมีเงื่อนไขบังคับก่อนและเงื่อนไขนั้นเป็นการพ้นวิสัยนิติกรรมนั้นเป็นโมฆะ

เงื่อนไขบังคับก่อนสำเร็จ สุดแต่ใจลูกหนี้

นิติกรรมใดมีเงื่อนไขบังคับก่อนและเป็นเงื่อนไขอันจะสำเร็จได้หรือไม่ สุดแล้วแต่ใจของฝ่ายลูกหนี้ นิติกรรมนั้นเป็นโมฆะ

เงื่อนไขสำเร็จแล้ว หรือไม่อาจสำเร็จได้ ในเวลาทำนิติกรรม

นิติกรรมใดมีเงื่อนไข
เริ่มต้นกำหนดไว้
ห้ามมิให้ทวงถาม
ให้ปฏิบัติตามนิติกรรม
นั้นก่อนถึงเวลาที่กำหนด

ทรัพย์สินทางปัญญา

ทรัพย์สินทางปัญญา หมายถึง ผลงานอันเกิดจากการประดิษฐ์ คิดค้น หรือสร้างสรรค์ของมนุษย์ ซึ่งเน้นที่ผลผลิตของสติปัญญา และความชำนาญ โดยไม่คำนึงถึงชนิดของการสร้างสรรค์หรือวิธีในการแสดงออก เช่น สินค้าต่าง ๆ การบริการ กรรมวิธีการผลิตทางอุตสาหกรรม เป็นต้น

1. ลิขสิทธิ์ (Copyright)
2. สิทธิบัตร (Patent)
3. เครื่องหมายการค้า (Trademark)

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์พ.ศ. 2537

ทรัพย์สินทางปัญญา

ลิขสิทธิ์

นักร้อง นำเพลง ไปเปิดแสดงคอนเสิร์ตที่ร้านแห่งหนึ่งในเมืองพัทยา และตามคอนเสิร์ตที่อื่น ๆ อีกหลายครั้ง โดย **ไม่ได้ขออนุญาตกับทางเจ้าของลิขสิทธิ์แต่อย่างใด** และทางตัวแทนเจ้าของลิขสิทธิ์ได้บอกว่าเข้าแจ้งความร้องทุกข์ ออกหมายเรียกให้มาตกลงกันหลายครั้งแล้ว แต่ทางนักร้องไม่ยอมมาพบและจ่ายเบี่ยงมาตลอด

ถือว่ามีความผิดทางอาญา มีโทษจำคุก 4-6 ปี และปรับ 100,000 – 800,000 บาท

สิทธิบัตร

บริษัท อีไลต์ ไฟร์บอล โปร จำกัด ผู้ผลิตและจำหน่าย “อีไลต์ ไฟร์บอล” ลูกบอลดับเพลิง นวัตกรรมจากฝีมือคนไทย ได้แถลงยื่นฟ้องบริษัท หางโจว อาลีบาบา แอดเวอร์ไทซิ่ง จำกัด และแจ๊ค หม่า ผู้อยู่เบื้องหลังเว็บไซต์ค้าออนไลน์ระดับโลก “ALIBABA” และ “ALIEXPRESS” ฐานโฆษณาและประกาศขายสินค้าปลอม **ละเมิดสิทธิบัตรการประดิษฐ์**

เครื่องหมายการค้า

น.ส.จิราพร ขาวสวัสดิ์ รองกรรมการผู้จัดการใหญ่หน่วยธุรกิจน้ำมัน บริษัท ปตท.จำกัด (มหาชน) กล่าวว่า ตามที่มีร้านกาแฟแห่งหนึ่งในประเทศกัมพูชา ได้ลอกเลียนแบบร้านกาแฟ Café Amazon ของกลุ่มปตท. ทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิดได้ เบื้องต้น ปตท.ได้ดำเนินการเจรจาขอให้ร้านกาแฟดังกล่าวปรับเปลี่ยนแก้ไขทั้งโลโก้และสีของร้านค้า **เนื่องจากละเมิดเครื่องหมายการค้า** Café Amazon ที่ได้จดทะเบียนไว้ โดยยังไม่มี การดำเนินการฟ้องร้องตามกฎหมาย

1. ลิขสิทธิ์ Copyright

มาตรา 4 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

ลิขสิทธิ์ Copyright หมายความว่า สิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะกระทำการใดๆ เกี่ยวกับงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ทำขึ้น ซึ่งเป็นการแสดงออกทางซึ่งความคิด (Expression of Idea) เป็นการสร้างสรรค์โดยตนเอง (originality) เป็นงานชนิดที่

กฎหมายยอมรับ

ได้แก่

1. งานวรรณกรรม
2. งานนาฏกรรม
3. งานศิลปกรรม
4. งานดนตรีกรรม
5. งานภาพยนตร์ แพ้รภาพเสียง
6. งานสิ่งบันทึกเสียง
7. งานนักแสดง

ลิขสิทธิ์ Copyright

1. งานวรรณกรรม

วรรณกรรม หมายความว่า งานนิพนธ์ที่ทำขึ้นทุกชนิด เช่น หนังสือ จุลสาร สิ่งเขียน สิ่งพิมพ์ ปาฐกถา เทศนา คำ ปราศรัย สุนทรพจน์ และให้หมายความรวมถึง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วย (ชุดคำสั่ง)

รวมถึงคำประพันธ์ การแสดงออกด้วยภาพ (การ์ตูน นิยาย สารคดี)

2. งานนาฏกรรม

งานเกี่ยวกับการรำ การเต้น การทำท่า หรือการแสดงที่ประกอบขึ้นเป็นเรื่องราว และให้หมายความรวมถึงการแสดงโดยวิธีใดด้วย“

1. ใช้ท่าโขมและละครรำ 2. ใช้ท่ารำพื้นบ้านภาคต่าง ๆ 3. ประดิษฐ์ท่ารำโดยเลียนแบบท่าทางของสัตว์ 4. ประดิษฐ์ท่ารำโดยเลียนแบบกิริยาในการทำงานหรือกิจกรรม 5. ท่ารำเลียนแบบงานจิตรกรรมประติมากรรม 6. ท่ารำประกอบการถืออุปกรณ์การพ้อนรำให้ดูสวยงาม

ลิขสิทธิ์ Copyright

3.งานศิลปกรรม

ศิลปกรรม หมายความว่า งานอันมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ 1.งานจิตรกรรม (ประกอบด้วยแสง สี เสียง (ภาพวาด)) 2.งานประติมากรรม (รูปปั้น แกะสลัก) 3.งานภาพพิมพ์ (งานที่ทำจากแม่พิมพ์) 4.งานสถาปัตยกรรม (ออกแบบอาคาร) 5.งานภาพถ่าย 6.งานภาพประกอบ (แผนที่) 7.ศิลปประยุกต์ (พิมพ์ภาพลงในวัสดุ)

4. งานดนตรีกรรม

ดนตรีกรรม หมายความว่า งานเกี่ยวกับเพลงที่แต่งขึ้นเพื่อบรรเลงหรือขับร้องไม่ว่าจะมีทำนองและคำร้องหรือมีทำนองอย่างเดียว และให้หมายความรวมถึงโน้ตเพลงหรือแผนภูมิเพลงที่ได้แยกและเรียบเรียงเสียงประสานแล้ว

ลิขสิทธิ์ Copyright

5.งานโสตทัศนวัสดุ งานภาพยนตร์ งานแพร่เสียงแพร่ภาพ

โสตทัศนวัสดุ หมายความว่า งานอันประกอบด้วยลำดับของภาพโดยบันทึกลงในวัสดุไม่ว่าจะมีลักษณะอย่างไร อันสามารถที่จะนำมาเล่นซ้ำได้อีก โดยใช้เครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการใช้วัสดุนั้น และให้หมายความรวมถึงเสียงประกอบงานนั้นด้วย ถ้ามี เช่น ภาพยนตร์ งานแพร่เสียงแพร่ภาพ

6.งานสิ่งบันทึกเสียง

สิ่งบันทึกเสียง หมายความว่า งานอันประกอบด้วยลำดับของเสียงดนตรี เสียงการแสดง หรือเสียงอื่นใด โดยบันทึกลงในวัสดุไม่ว่าจะมีลักษณะใด 1 อันสามารถที่จะนำมาเล่นซ้ำได้อีกโดยใช้เครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการใช้วัสดุนั้น แต่ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงเสียงประกอบภาพยนตร์หรือเสียงประกอบโสตทัศนวัสดุอย่างอื่น

การละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา 4

1. **ทำซ้ำ** หมายความว่ารวมถึง คัดลอกไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ เลียนแบบ ทำสำเนา ทำแม่พิมพ์บันทึกเสียง บันทึกภาพ หรือ บันทึกเสียงและภาพ จากต้นฉบับ จากสำเนา หรือจากการโฆษณาในส่วนอันเป็นสาระสำคัญ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน สำหรับในส่วนที่เกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หมายความว่าถึงคัดลอกหรือทำสำเนา โปรแกรม เช่น **ลอกแบบบ้าน ลอกนวนิยาย ลอกตำรา**

2. **ดัดแปลง** หมายความว่า ทำซ้ำโดยเปลี่ยนรูปใหม่ ปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติม หรือจำลองงานต้นฉบับในส่วนอันเป็นสาระสำคัญ โดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำงานขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

3. **เผยแพร่ต่อสาธารณชน** หมายความว่า ทำให้ปรากฏต่อสาธารณชน โดยการแสดง การบรรยาย การสวด การบรรเลง การทำให้ปรากฏด้วยเสียงและหรือภาพ การก่อสร้าง การจำหน่าย หรือโดยวิธีอื่นใดซึ่งงานที่ได้จัดทำขึ้น

ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา 21 ลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง หรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพ ให้มีอายุ**ห้าสิบปี**นับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณาในงานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุ**ห้าสิบปี**นับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์

1. งานอันไม่มีลิขสิทธิ์ ได้แก่ ข่าว รัฐธรรมนูญ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำพิพากษา เป็นต้น
2. การกระทำที่ถือเป็นข้อยกเว้นของการละเมิดลิขสิทธิ์ ได้แก่ ใช้ประโยชน์ทางการศึกษา ใช้ในงานส่วนตัว เพื่อประโยชน์ของราชการ เจ้าของลิขสิทธิ์รับรู้

รู้หรือไม่ การเปิดเพลงจาก YouTube ในร้านกาแฟ = ละเมิดลิขสิทธิ์

การเปิดเพลง จาก YouTube ในร้านกาแฟ ร้านอาหาร ถือเป็นการเผยแพร่ต่อสาธารณชน ที่ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ก่อน เพราะอาจเข้าข่ายละเมิดลิขสิทธิ์

เปิดเพลงอย่างไรไม่ให้โดนจับเรื่องลิขสิทธิ์

ใช้เพลงที่ศิลปินหรือค่ายเพลงอนุญาตให้ใช้

เปิดเพลงเก่ามากที่หมดลิขสิทธิ์ไปแล้ว

ขออนุญาตใช้เพลงให้ถูกต้อง (ราคาประมาณปีละ 10,000 บาทขึ้นไป)

2. สิทธิบัตร (Patent)

มาตรา 3 พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522

สิทธิบัตร Patent หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์ หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ตามที่กฎหมายกำหนด ได้แก่

1. สิทธิบัตรการประดิษฐ์
2. สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์

สิทธิบัตร (Patent)

สิทธิบัตรการประดิษฐ์

การประดิษฐ์ (invention) หมายความว่า หมายถึง ความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับองค์ประกอบ โครงสร้างหรือกลไกของผลิตภัณฑ์ รวมทั้งกรรมวิธีในการผลิต การเก็บรักษาหรือการปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้ดียิ่งขึ้น หรือทำให้เกิด ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม

1. การประดิษฐ์ขึ้นใหม่

2. การประดิษฐ์ที่มีขั้นตอนการประดิษฐ์ที่สูงขึ้น

3. การประดิษฐ์ที่สามารถนำมาประยุกต์ในทางอุตสาหกรรม

อายุคุ้มครอง 20 ปี

สิทธิบัตรการประดิษฐ์

1. การประดิษฐ์ขึ้นใหม่ หมายถึง การประดิษฐ์ที่ไม่เป็นงานที่ปรากฏอยู่แล้ว (novelty) คือ แปลกใหม่ แตกต่างไปจากเดิมยังไม่เคยมีใช้หรือแพร่หลายมาก่อนในประเทศหรือไม่เคยเปิดเผยสาระสำคัญ หรือรายละเอียดในเอกสาร สิ่งพิมพ์ หรือการนำออกแสดงหรือเปิดเผยต่อสาธารณชนมาก่อนทั้งในและนอกประเทศ หรือ **และยังไม่เคยได้รับสิทธิบัตรมาก่อน**

2. ต้องเป็นการประดิษฐ์ที่มีชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น หมายถึง การประดิษฐ์ที่มีลักษณะที่เป็นการแก้ไขปัญหาทางเทคนิคหรือไม่เป็นการประดิษฐ์ ที่ทำได้โดยง่ายต่อผู้ที่มีความชำนาญในระดับสามัญสำหรับงานประเภทนั้น

3. ต้องเป็นการประดิษฐ์ที่สามารถนำไปประยุกต์ในทางอุตสาหกรรมได้ หมายถึง การประดิษฐ์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการผลิตทางอุตสาหกรรม รวมถึงหัตถกรรม เกษตรกรรม และพาณิชยกรรม

ผู้ทรงสิทธิบัตรการประดิษฐ์

ผู้ประดิษฐ์

ผู้ขอรับสิทธิบัตร หรือผู้ทรงสิทธิบัตร โดยกฎหมายคุ้มครองให้ผู้ประดิษฐ์นั้น มีสิทธิแต่ผู้เดียว บุคคลอื่นจะมาแสวงหาประโยชน์โดยพลการไม่ได้ เช่น ผู้ประดิษฐ์หลอดไฟที่ใช้พลังงานแสงอาทิตย์

ผู้รับโอนสิทธิบัตร

ผู้ขอรับสิทธิบัตร หรือผู้ทรงสิทธิบัตร อาจโอนสิทธิให้แก่ผู้อื่น เพื่อนำไปแสวงหาประโยชน์ได้เช่น ซื้อให้เช่า หรือโอน รับทางมรดก ผ่านหนังสือและจดทะเบียนต่อเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายกำหนด

นายจ้างของผู้ประดิษฐ์

นายจ้างย่อมเป็นผู้มีสิทธิของสิทธิบัตรการประดิษฐ์ ซึ่งลูกจ้างประดิษฐ์ขึ้นโดยการทำงานตามสัญญาจ้าง ทั้งนี้กฎหมายกำหนดให้นายจ้างต้องจ่ายบำเหน็จพิเศษนอกเหนือจากค่าจ้าง

ส่วนราชการหรือวิสาหกิจ

ในกรณีข้าราชการได้ประดิษฐ์งานขึ้นในหน้าที่ สิทธิในการประดิษฐ์ดังกล่าวกฎหมายให้ตกแก่หน่วยงานนั้นๆ

สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์

แบบผลิตภัณฑ์ (Industrial design) หมายถึง รูปร่างของผลิตภัณฑ์หรือองค์ประกอบของลวดลาย หรือสีของผลิตภัณฑ์
อันมีลักษณะพิเศษ

อายุคุ้มครอง 10 ปี

หมวดที่ 6 ความผิดและกำหนดโทษ

มาตรา 81

เจ้าพนักงานผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 2 แสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 82

บุคคลใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือ ปรับไม่เกิน 2 หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 85

บุคคลใดกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ทรงสิทธิบัตร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 4 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 86

บุคคลใดกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ทรงอนุสิทธิบัตรต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 2 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 87

บุคคลใดยื่นขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ หรืออนุสิทธิบัตร โดยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จแก่พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้ได้ไปซึ่ง สิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 5 พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 88

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ผู้ดำเนินกิจการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดสำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือ

ยินยอมด้วย

3. เครื่องหมายการค้า Trademark

เครื่องหมายการค้า Trademark เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้เป็นที่หมาย หรือเกี่ยวข้องกับสินค้า เพื่อแสดงว่าสินค้าที่ใช้ นั้นแตกต่างกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายของบุคคลอื่น

1. ต้องเป็นเครื่องหมาย

2. ต้องใช้หรือจะใช้เป็นที่หมาย
เกี่ยวข้องกับสินค้า

3. ต้องแตกต่างกับเครื่องหมาย
การค้าผู้อื่น

เครื่องหมายการค้า Trademark

1. ต้องเป็นเครื่องหมาย

ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวเลข
ลายมือชื่อ สี รูปร่าง

Yamato

2. ต้องใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายเกี่ยวข้องกับสินค้า

บริการขนส่ง วิทย์ โทรทัศน์ โทรศัพท์

3. ต้องแตกต่างกับเครื่องหมายการค้าผู้อื่น

สิทธิประโยชน์ของการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

*ได้รับการคุ้มครองสิทธิในเครื่องหมายทั่วประเทศ

*เป็นการประกาศโฆษณาว่าเครื่องหมายการค้าดังกล่าวไม่สามารถนำไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของ

*ใช้เครื่องหมาย (R) เพื่อบ่งบอกว่าเครื่องหมายนี้ได้รับการจดทะเบียนตามกฎหมายแล้ว

*ได้รับการคุ้มครองถึง 10 ปี ซึ่งสามารถต่ออายุทุกๆ 10 ปี โดยการยื่นคำร้องต่ออายุภายใน 90 วันก่อนวันหมดอายุ

*ปกป้องสิทธิในการทำตลาดด้วยเครื่องหมาย

*เก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากการใช้เครื่องหมาย โดยการให้เช่าสิทธิ์หรือการสร้างแฟรนไชส์

จริยธรรม (Ethics)

หมายถึง หลักความประพฤติที่พึงงามเพื่อประโยชน์แห่งตน และสังคม จริยธรรมเมื่อนำไปประยุกต์ใช้กับกลุ่มวิชาชีพ เรียกว่า **จรรยาบรรณจรรยาบรรณวิชาชีพ** หมายถึง ประมวลความประพฤติ ข้อบังคับ มารยาทของผู้ประกอบวิชาชีพแต่ละอย่างกำหนดขึ้น เพื่อรักษา และส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียง ฐานะ ความดีงาม รวมทั้งก่อให้เกิดความสงบสุขและความเจริญในตัวคนวิชาชีพและสังคม

การได้รับประโยชน์อันสูงสุด

การสร้างประโยชน์ให้ได้มากที่สุด
ในจำนวนที่มากที่สุดต่อสันติภาพ
ของสังคมภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่
อย่างจำกัด เช่น การสร้าง
ผลประโยชน์ต่อผู้บริโภค
การสร้างผลประโยชน์ต่อลูกค้า

สิทธิส่วนบุคคล

สิทธิในการเคารพ
ซึ่งกันและกัน
การใช้อำนาจของตนในการ
ซื้อขายสินค้าหรือบริการ
ตามความพึงพอใจ

ความยุติธรรมและซื่อสัตย์

การปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ
ข้อบังคับที่นำมาใช้ในการ
ปฏิบัติงานร่วมกันในสังคม

จริยธรรมทางธุรกิจ (Business Ethics)

จริยธรรม หมายถึง

- ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ คีลธรรม กฎศีลธรรม (ราชบัณฑิตยสถาน,2542)
- คุณค่าของความประพฤติในสังคมที่ถือว่าถูกต้อง (พระยาอนุমানราชชน,2516)
- หลักความประพฤติ หลักการดำเนินชีวิต หรือหลักการครองชีวิต (สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป.อ. ปยุตโต))

จริยธรรมทางธุรกิจ หมายถึง

- มาตรฐานทางศีลธรรมและจริยธรรมโดยทั่วไปของบุคคลที่นำไปใช้กับธุรกิจเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ความไว้วางใจกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนั้น ๆ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนของธุรกิจในอนาคต (พรนพ พุกกะพันธ์,2543)
- องค์ประกอบพื้นฐานของการดำเนินธุรกิจโดยการประพฤติตามหลักศีลธรรมอันดีงามเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนั้น ๆ ซึ่งมีความสำคัญในการช่วยเพิ่มคุณค่าและความเชื่อมั่นให้กับองค์กรอันจะส่งผลให้สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างยั่งยืน (หรรษมน เพ็งหมาน,2559)
- มาตรฐานหรือเกณฑ์การพิจารณาหรือการศึกษาเกี่ยวกับบุคคล องค์กร นโยบาย การกระทำของธุรกิจว่าดีหรือไม่ดี ถูกหรือผิด หรือเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม (บุษยา วีรกุล,2551)

การพัฒนาการด้านจริยธรรมทางธุรกิจ

ก่อน 1960

จริยธรรมทางธุรกิจ

ระบบทุนนิยม (Capitalism) ยึดหลักให้ประชาชนมีรายได้เพื่อดำเนินชีวิต เกิดค่าจ้างที่ยุติธรรม (Fair Wage) ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง

1960s

ประเด็นด้านสังคมธุรกิจ

ธุรกิจมีการแพร่หลาย และมีจำนวนมากขึ้น สังคมโดยรวมมีทัศนคติในแง่ลบจากการทำลายสิ่งแวดล้อม ผู้บริโภคมีการเคลื่อนไหว ออกกฎหมายเพื่อคุ้มครองชุมชน

1970s

จริยธรรมธุรกิจเป็นเรื่องเร่งด่วน

ส่งเสริมให้มีการสอนด้านจริยธรรมทางธุรกิจ และความรับผิดชอบต่อสังคมในสถาบันศึกษา

1980s

การควมรวมระหว่างกัน

นักวิชาการและนักธุรกิจได้ร่วมมือให้ความรู้ด้านจริยธรรมทางธุรกิจ สถาบันการศึกษาจัดการเรียนการสอนด้านจริยธรรม

1990s

สถาบันด้านจริยธรรมทางธุรกิจ

มีการตั้งสถาบันขึ้นมาเพื่อตรวจสอบและกำกับการดำเนินธุรกิจอย่างมีจริยธรรม

ศตวรรษ
ที่ 21

มุ่งจริยธรรมทางธุรกิจแนวใหม่

ควรนำแนวทางด้านจริยธรรมทางธุรกิจสร้างขึ้นเป็นวัฒนธรรมองค์การ เพื่อสมาชิกทุกคนปฏิบัติอย่างจริงจัง

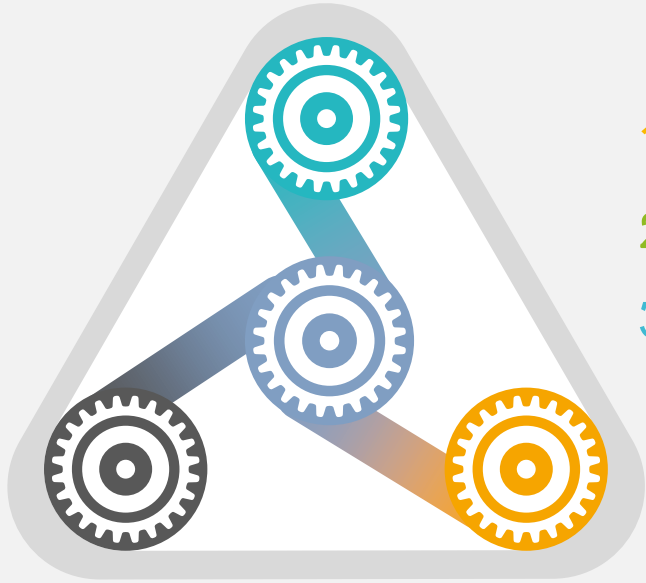
ประเภทการคุกคามทางเพศ

1. การคุกคามทางเพศที่มีเงื่อนไขเป็นข้อแลกเปลี่ยน การนำเงื่อนไขในเรื่องของการทำงาน ผลประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ หรือส่วนได้เสียมาต่อรอง เช่น การขึ้นเงินเดือน การเลื่อนตำแหน่ง
2. การคุกคามทางเพศโดยการสร้างสภาพแวดล้อมที่ไม่พึงปรารถนาในที่ทำงาน การสร้างสภาพแวดล้อมหรือบรรยากาศในการทำงานที่ไม่เป็นมิตร เช่น การติดภาพหญิงในสภาพโป๊เปลือยไว้ในสถานที่ทำงาน การเขียนข้อความในเรื่องเพศไว้ในที่ทำงาน การนำภาพลามกอนาจารไว้ในหน้าจอคอมพิวเตอร์ การพูดคุยวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศหรือสรีระร่างกายของลูกจ้างหญิง
3. คุกคามด้วยการส่งข้อความซ้ำๆ การส่งข้อความซ้ำๆ โดยบุคคลที่ไม่พึงปรารถนาทางโทรศัพท์

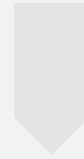

บทบาทหน้าที่ของจริยธรรมองค์กร

(The Role of Organizational Ethics in Performance)

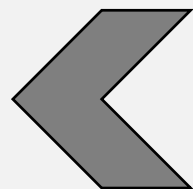

1. การทำให้พนักงานเกิดความผูกพันมีส่วนร่วมและมีความเชื่อมั่นในองค์กร
2. นักลงทุนมีความซื่อสัตย์ ความรักดี และมั่นใจในการลงทุน
3. ผู้บริโภคมีความพึงพอใจและเชื่อใจในองค์กร

วัฒนธรรมทางจริยธรรม (Ethical Culture)
นำไปสู่การสร้างผลกำไรให้แก่องค์กร

สะท้อนให้เห็นวัฒนธรรม 2 ด้าน

- 1) ด้านวัฒนธรรมภายในคือ ผู้บริหาร พนักงาน หรือลูกจ้าง
- 2) ด้านวัฒนธรรมภายนอกคือ นักลงทุนและผู้บริโภค

องค์ประกอบ

ของจริยธรรม

ความซื่อสัตย์ (Honesty)

- ยึดหลักความจริง เปิดเผยข้อมูล ไม่ขโมยผลงานลิขสิทธิ์ ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา ยึดกฎระเบียบความถูกต้อง ไม่หลอกลวง

ความยุติธรรม (Justice)

- ยึดความถูกต้อง เท่าเทียม เสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติ ผลิตสินค้าและ บริการมีคุณภาพ แข่งขันทางธุรกิจอย่างตรงไปตรงมา

ความรับผิดชอบ (Responsibility)

- มุ่งประโยชน์สูงสุดต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ตนเอง องค์กร และสังคม ระมัดระวังในการดำเนินการ ไม่ให้กระทบต่อความทุกข์ยากของผู้อื่น

องค์ประกอบ ของจริยธรรม

ความน่าเชื่อถือ (Trust)

- การสร้างความยอมรับนับถือทั้งจากวงการธุรกิจ พนักงาน ลูกค้า และสังคม

การเคารพสิทธิของบุคคล (Respect the Rights)

- คำนึงถึงผลประโยชน์และสิทธิของบุคคลอื่น

การบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม (Environment)

- บำรุงรักษาสิ่งแวดล้อมให้คงทนต่อไป ไม่ดำเนินการใด ๆ ที่ทำลายสภาพแวดล้อม

สาเหตุที่ทำให้ขาดจริยธรรม

ความไม่ศรัทธาในอาชีพ

ทำเพียงชั่วคราวชั่วคราวไม่ได้ทำอย่างตั้งใจ เข้าใจว่าคงจะทำงานด้านนี้ไม่นาน และจะหันไปทำอาชีพอื่นที่ตนเองชอบ

ขาดข้อมูล - ปกปิดข้อมูลบริษัท

ไม่ทราบระเบียบปฏิบัติ ขาดความรู้ความเข้าใจนโยบาย ขาดการฝึกอบรม ก่อให้เกิดความเสียหายกับธุรกิจ ตั้งใจปกปิดข้อมูล ให้ข้อมูลไม่ครบถ้วน

มุ่งการแข่งขันมากเกินไป

มุ่งเน้นยอดขายสูง ส่งผลทำรายงานเท็จ บังคับใจลูกค้า

ผลตอบแทนที่ได้รับไม่เป็นที่พอใจ

ผลตอบแทนน้อย ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการเอาัดเอาเปรียบจากบริษัท

ประสบปัญหาด้านการเงิน

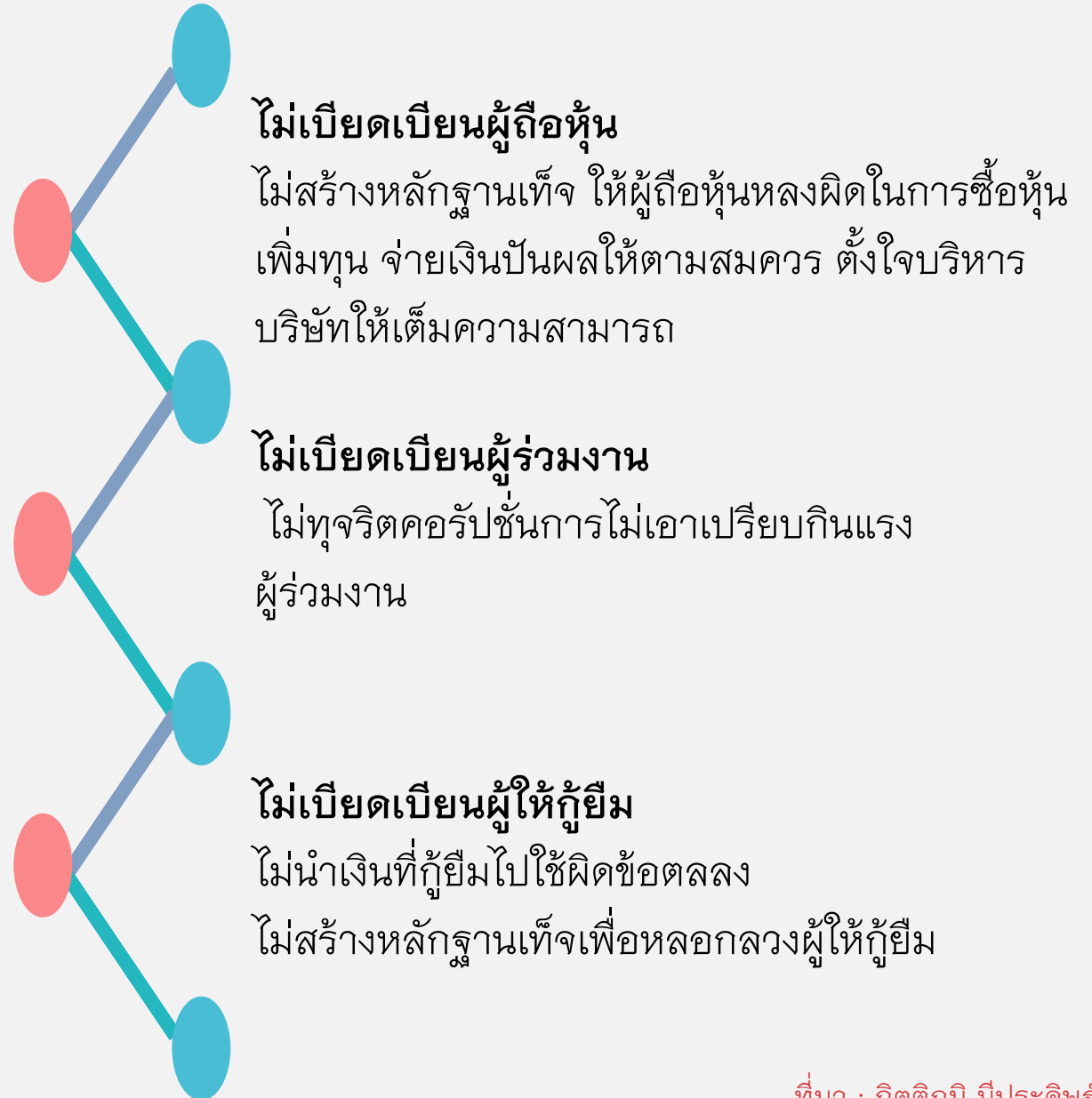
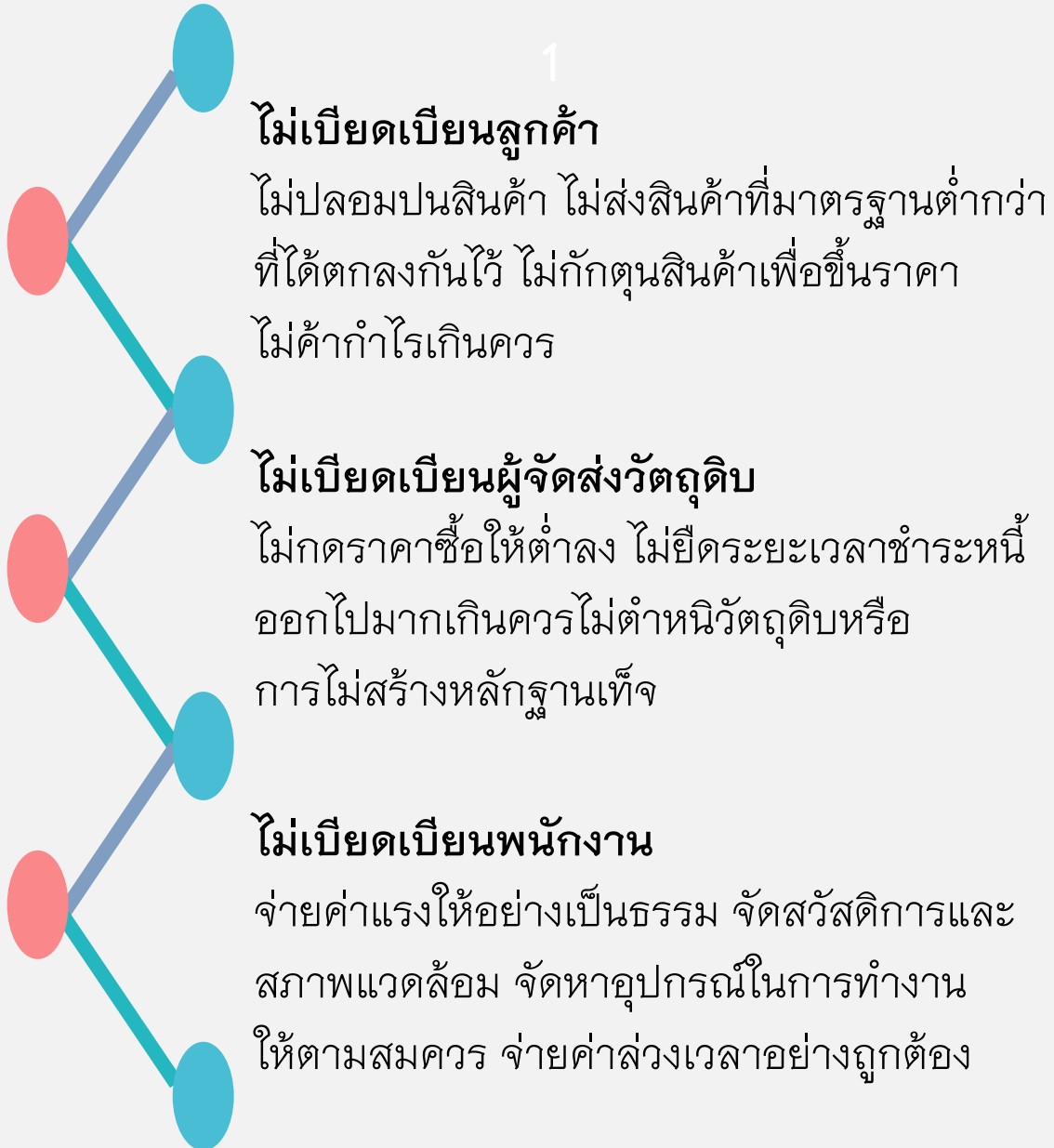
มีรายได้น้อยไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายประจำวัน รับภาระรับผิดชอบสูง การขายสินค้าราคาสูงเกินความเป็นจริง การโกงราคา การหลอกลวงผู้บริโภค

ไม่ตระหนักถึงปัญหาทางสังคม

ไม่สนใจผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในสังคม มุ่งมันแต่กำไร

การดำเนินงานทางธุรกิจอย่างมีจริยธรรมที่สำคัญ 10 ประการ

การดำเนินงานทางธุรกิจอย่างมีจริยธรรมที่สำคัญ 10 ประการ

1

ไม่เบียดเบียนคู่แข่ง

ไม่ปล่อยข่าวลือหรือไม่สร้างหลักฐานที่เป็นเท็จ
ทำให้คู่แข่งเสียหาย ไม่ปลอมสินค้าคู่แข่ง

ไม่ติดสินบนเพื่อแย่งลูกค้าจากคู่แข่ง

การปฏิบัติตามข้อตกลงหรือพันธะผูกพันอย่าง
เคร่งครัด

ไม่เบียดเบียนราชการ

ไม่ติดสินบนข้าราชการเพื่อหลีกเลี่ยงกฎหมาย
จ่ายภาษีถูกต้องตรงความเป็นจริง ไม่หลีกเลี่ยง
ภาษี

ไม่เบียดเบียนสังคม

ไม่โฆษณาหลอกลวงหรือไม่โฆษณาเกินจริง

ไม่ฉวยโอกาสขายของแพง

ไม่เบียดเบียนสิ่งแวดล้อม

ไม่ทำให้น้ำเสีย ไม่ทำให้อากาศเป็นพิษ

จัดให้มีการจัดการกับกากอุตสาหกรรมที่เป็นพิษ
อย่างถูกต้องตามกฎหมาย